

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 פברואר 2010

ת"פ 07-4116 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א

- פלילי נ' רחימיין

1

2 **בפני כב' השופט מרודי פلد, סגן נשיא.**

3

4 **מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי** **המשויכמה**

5

נגד

6

אורן רחימיין **הנאשמים**

7

8 **נוכחים:**
9 ב"כ המשויכמה: עו"ד מאיה בש
10 הנאשם וב"כ עו"ד אילן דהאן
11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

פסק דין

26

27 הנאשם הודה בעבודות כתוב האישום המתוקן מתוקן עליה כדלקמן: הנאשם הכיר את נ.מ. (להלן:
28 "המתלוננת") במסגרת לימודיהם בבית הספר התיכון, בעפולה, שם הם למדו יחדיו.
29

30

31 בתאריך בלתי ידוע פתח הנאשם תיבת דואר אלקטרונינית בשם של המתלוננת כאשר כתובות הדוא"ל הייתה דומה לכתובות הדוא"ל האמיתית של המתלוננת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 פברואר 2010

ת"פ 07-4116 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א

- פלילי נ' רחימיין

הנאשם הודיע למכריה של המטלוננת, בczob, כי המטלוננת החליפה את כתובות הדוא"ל שלה
לכתובת הדוא"ל החזב הנ"יל. בהמשך לכך, במספר מועדים, בין היתר בתאריכים 02.02.05 ;
26.02.2005 ; 28.09.2005 ו- 02.05.2005 שלח הנאשם הודעות מייל מהדוא"ל למכריה של המטלוננת
תוק שהוא מתייצג אליהם בczob, בשמה, וمبקש בין היתר, מאחד ממכരיה את תМОנותיה של
המטלוננת מביקורת בחו"ל וכן שלח הודעות מייל למטלוננת, תוק שהוא מתחזה למכריה וمبקש
לחדר את הקשר בשם.

בתאריכים נוספים והם : 13.11.2006 – 16.11.2006 ; 10.11.2006 ; 09.11.2006 ; 04.06.2006 , ניסה
הנאשם ליצור קשר עם המטלוננת באמצעות דוא"ל ו"מסנגר".

בתאריך 09.11.2006, ניסה הנאשם ליצור קשר עם המטלוננת באמצעות הטלפון ואף השאיר
הודעה במענה הקולי. גם לאחר שהבהירה המטלוננת, באמצעות הודעה לאימו של הנאשם כי אינה
מעוניינת בקשר עימיו, ניסה הנאשם באותו יום – 16.11.2007, וביום 22.01.2007, ליצור קשר עם
המטלוננת באמצעות השארת הודעה טקסט בטלפון הנייד שברשותה.
בנוסף, ביום 30.1.2007, שלח הנאשם זר פרחים ו קופסה לביתה של המטלוננת.

הנאשם הודה כי במשיו אלה הטריד את המטלוננת והתזה לאחר ובחוראות החיקוק יוחסו לו
עבירה של התזהות לאדם אחר בכוונה להונאות, על פי סעיף 441 לחוק העונשין וכן עבירה של פגיעה
בפרטיות, על פי סעיף 2(1) וסעיף 5 לחוק הגנת הפרטויות.
הנאשם מודה בעבירות אלו, אך עותר לאי הרשותו.

סניגורו של הנאשם, עו"ד אילן דהאן,מנה שורה של נימוקים שלטעמו מצדיקים את אי הרשות
הנאשם. לעניין זה מפנה הסניגור למסקורי שירות המבחן שהומצאו בעניינו של הנאשם,
שב特斯קירים הללו הובא רבות ממצבו האישית והמשפחתית של הנאשם.
הסניגור ציין כי מדובר בנאשם שהתחייב במטלוננת וניסה ליצור עימה קשר כדי לבטא את רגשותיו
כלפיה.

עוד מדגיש הסניגור את עברו הנקי של הנאשם, השירות בחטיניות בצה"ל ובמהלך לימודיו לתואר
של מהנדס, באוניברסיטת בן-גוריון, השתתף בפעולות שנועדה לסייע לילדים המתknים בלימודים
במסגרת פרויקט "פרח". עוד צוין כי הנאשם מועסק במוסד בנקאי, באגף המחשבים, והרשעתו
בדין עלולה לקטוע את המשך העיסוקתו בבנק וייש בכך כדי לסכן את מקור הפרנסה היחיד של
משפחהו של הנאשם בעת הזו.

31

32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"ב 4116-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א

- פלילי נ' רחימיאן

30 פברואר 2010

לענין זה מפנה הסניגור למכتب שהגיש הנאשם היום לבימי"ש, ס/3, בו פירט, בין היתר, את
ההידרדרות הכלכלית הקשה שחוותה משפטו בעקבות כלו עסקיABIו בתחום הבניה, הסתמכות
שהותירה חבות עצומים. הנאשם גם הוסיף, ודברים מצוים בתסקרי שירות המבחן, כי עבר
איבחן פסיכולוגי, שאותו מימן למרות מצבו הכלכלי הדוחק. כן ציין כי פעל על רקע של אהבה
נכזבת והוא מבין כעת את תוכניותיו מעשיו לגבי המתלוננת. הנאשם ציין כי הוא חש בושה ומבוכה
רבה מהתנהגותו וחשף כי קיים חש ממשי, נוכת חוזה ההעסקה הנוגע לעבודתו הנוכחיית, כי
רישום פלילי עלול להביא להפסכת עבודתו.
עד ציין כי נפגש עם קרוב משפחתה של המתלוננת, עוד בחודש פברואר 2007 ולבקשתו לא יצר מאז
כל קשר עם המתלוננת.

סניגורו של הנאשם מפנה לפסק הדין שוויון תמר כתוב, וטען כי בעניינו של הנאשם התקיימו
תנאים שמאפשרים לראותם התנהגותו מושום חריג המאפשר שלא להרשיע את הנאשם.
הסניגור גם מפנה להמלצת שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשם, כפי שזו ניתנה בתסקרי
האחרון שהומצא, מtarיך 29.12.2009.

בתסקרי זה צוין כי הנאשם הופנה לאבחן פסיכולוגי וכי הוא ביטה הבנה לבטיות שבמצבו
ושיתף פעולה באופן מלא בקשר עם שירות המבחן ובמסגרת האבחן הפסיכולוגי. עוד הובאו
היבטים נוספים לגבי הנאשם שמחמת צינעת הפרט לא אפרטם.

שירות המבחן המליך על קשר טיפולי, אשר להערכת שירות המבחן יפחית באופן משמעותי את
מידת הסיכון הנשקף במצבו הנוכחי של הנאשם למATALוננת. כן הומליך על העמדתו בפיקוח שירות
המבחן לשך שנה וחצי.

אין לי אלא לחזור ולציין את הכלל שנקבע בפסקה, ולפיו, משעבך נאשם את העבירה המוחסת לו
יש מקום להרשיעו ולהטיל עליו את העונש הרاوي בניסיבות העניין, כאשר מבחן ללא הרשות הינו
חריג לכל זה ויש לעשות שימוש במכשיר אי החרישה, אך במקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר
בין הנזק הצפוי לנאים מן ה:rightה לשין חומרת של העבירה.

המעשים המוחסים לנאים ומהם הבאת בהרחבה, כמפורט בעבודות כתוב האישום המתוון,
הינם מעשים חמורים ופוגעניים, הגם שלא נלו להם מעשי איום, כפי שציין הנאשם בס/3.

עובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם ועדותה של המתלוננת אשר נשמעה בפני, וזאת במסגרת
הליך הוחחות שהתנהלה בכל הנוגע לכתב האישום המקורי שבתיק, מעלים בעלייל בהתנהגות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
30 פברואר 2010
ת"פ 4116-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א
- פלילי נ' רחימיין

1 אובייקטיבית של הנאשם, כאשר מדובר בהצפת המטלוננת בטראומות שונות ומשונות
 2 (וראה בהקשר זה, בין השאר, ת/40 – ת/41), שהפרו את שלמות חייה, וכשהנאים כאמור, לא מצא
 3 לנכון לחודל מהתנהגות מטרידה זו גם כshawhor על ידי המשטרה לחודל מכך.
 4 הנאים, כMASTER, לא הרפה מהמטלוננט. הגם שזו הבחירה לו בזורה שאין ברורה ממנה כי כל
 5 רצונה הינו שיניח לה ויפסיק את הטראומתו כלפיו. הנאשם, כMASTER, נהג בזורה מתוחכם וניצל
 6 את כישוריו באופן שתואר בכתב האישום המתוקן, כאשר פנה ופתח תיבת דוא"ל בשמה של
 7 המטלוננט ולאחר מכן לא היסס מלפנות למכיריה של המטלוננט, תוך שהוא מציג עצמו בפניהם
 8 בזבז, בשמה, כשהוא מבקש לשלווח לו תמנונות שונות ואף שלח הודעות מייל למטלוננט תוך שהוא
 9 מתהזה למכיריה, והדברים פורטו בהרותה בעדותה של המטלוננט ביבמ"ש.
 10
 11 המטלוננט תיארה בעדותה ביבמ"ש ובצחירות נפגע עבירה שהגישה, את עוגמת הנפש שנגרמה לה
 12 בעקבות התהזהותו של הנאשם והטראומתו כלפיו.
 13 המטלוננט חשה רדופה, נאלצה לעזוב את דירתה בעקבות הטראומות אלו, איבדה את תחושת הביטחון
 14 כשהיא חשה שכפל פרטיויה נרמסת, כשההנאים חדר לחיה והחל בהליך של הטרדה והתחקוקות
 15 אחרת, לאורך שנים, תוך שהוא איינו מרפה ממנה.
 16 תחושות קשות אלו, שנובעות מהתהזהותו של הנאשם ומפעילותו זו כלפיו, גרמו לה לעוגמת نفس
 17 רבה ולرتיעה בתחום יחסיה החברתיים, כאשר המטלוננט חורה והビעה חשש פן מאחוריו כל
 18 התקשרות תמיינה אליה עדין עומדת הנאשם.
 19
 20 יש לציין כי הנאשם לא נרתע מלחדור לעולמה האינטימי של המטלוננט, תוך שהוא עושה שימוש
 21 לרעה במחשב, והדבר אפשר לו לחדר לחיה של המטלוננט ולעלמה הפרטוי, הכל ללא ידיעתה
 22 ולא הסכמתה. מדובר אפוא בחזרה קשה ובוטה לפרטיויה של המטלוננט, הכל שאין מדובר
 23 בהתנהגות חד פעמית של הנאשם אלא בדף התנהגות נמשך ומטריד מאין כmocho.
 24
 25 וזאת יש לציין ולהדגים, אין מדובר בכישלון בלבד ורגע של הנאשם או במעשה שנעשה בחולשת
 26 הרגע. אלא, בהתנהגות מטרידה, שהינה פרי של מחשבה ותוכנו, כשההנאים איינו נרתע מלהזוז
 27 להתנהגות אובייקטיבית זו הגם שהוחרר לו, במידה שלא יכול לשאיר ספק כלשהו, כי פליישטו
 28 לחיה של המטלוננט הינה לה לזרא ויש בה כדי להפר ולמוסט את שיגרת חייה של המטלוננט.
 29
 30 נסיבותיהם של העבירות שנעברו הין חמורות ויש בהן כדי לגבור במקרה שבפניו על מכלול ההיבטים
 31 האישיים הנוגעים לנאים, שלהם מבקש הסניגור להקנות משקל מכריע, המטה את הקף לצד אי
 32 הרשות הנאים. אומנם, קיימת היתכנות שהרשעה בדיון תקיים קושי בתחום העסקתו של הנאשם,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 פברואר 2010

ת"פ 4116-07 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א

- פלילי נ' רחימיין

1 ודבר זה לא נעלם מעיני. עם זאת, שומה על ביהם"ש להעביר מסר ברור של הרתעה, המתחייב בסוג
 2 זה של עבירות שעבר הנאים, חן כלפי הנאים והן כלפי ערביים בכח מסוגו, לבלי יהינו לנצל את
 3 טכנולוגיית המחשב כדי להטריד את זולתם ולהזור לחיו. חדרה בוטה מעין זה עלולה,طبع
 4 הדברים וכפי שהדברים הועלו שם על ידי המתלוננת, לועזע, להחריד ולשבש לחלוtin א/orחות
 5 ושיגרת חיים של הנפגע: רישומן של ההטרדות עלול ללוות את הנפגע לאורך שנים.
 6

7 יש לחזור ולהציג, כי לצד שיקולים הקשורים בשיקומו של הנאים, נמצא הכלל הבסיסי לפיו,
 8 משנמצא אדם אשם הוא יורשע. החרגג בכלל, של אי הרשעה, אין יכול להתקיים בעניינו של
 9 הנאים, וזאת בשל כאמור, לחומרת העבירות ולנטיבותיהן וכן לצורך בהעברת מסר נהיר
 10 וברור, בראש ובראשונה לנאים, כי מעשי חמורים ופסולים ומתקיים אפוא הצורך בנקיטת
 11 סנקציה עונשית שייהיה בה כדי להרתו מלוחזר לדפוס نفسه מעין זה.
 12

13 אכן הנאים עשה כיברת דרך שימושית לתיקון דרכיו, כפי שהדברים פורטו בתסجيل שירות
 14 המבחן, אך עדין יש במלול שהובא בפניו בתיק זה כדי למדוד כי הסיכוי להישנות התנהגותו קיים.
 15 לצד זאת ראוי לחזור ולהציג, כאמור לעיל, את חומרת התנהגותו והשפעתה החרסנית על
 16 המתלוננת, לצד הצורך בהעברת מסר מרתייע, כמופורט לעיל, הכל כמשמעותו בעבירות חמורות
 17 המכיבות, על פי טיבן ומהותן, הרשעה.
 18

19 ראה בהקשר זה של השיקולים האמורים להנחות את ביהם"ש בהקשרה של אי הרשעה, האמור
 20 בע"פ 3301/06, יעקב ביטי נ.מ"י, פיסקה 5 לפסקה 4).

21 אין מקום אפוא, לקבלת המלצה שירות המבחן, לאי הרשעתו.
 22

23 בסיכוןם של דברים ונוכח הודהת הנאים בעבירות המוחסת לו אני מרשיע אותו בעבירה על פי
 24 סעיף 441 לחוק העונשין ובבירה על פי סעיף 2(1) וסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות.
 25

26

27

28

29

30

31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 פברואר 2010

ת"פ 07-4116 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א

- פלילי נ' רחימיאן

- 1 ומטוך ש שקלתי את מצבו הכלול של הנאשם ונימוקי קולא נוספים, כפי שאלה הועלו בתסקרי
2 שירות המבחן ובטעוני סניגורו, אני מטיל, בסוכומים של דברים על הנאשם, בגין העבירות בחן
3 הורשע, את העונשים הבאים:
- 4 א. 4 חודשים מאסר, שייהיו על תנאי לפחות 3 שנים מהיום, וה坦אי הוא שלא יעבור עבירה על פי
5 סעיף 441 לחוק העונשין או עבירה כלשהי מזור אלו המנווית בחוק הגנת הפרטיות, משך תקופת
6 התנאי.
- 7 ב. קנס כספי בסך 1,000 ל"כ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם תוך 45 יום מהיום.
8
- 9 ג. אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויי כספי בסך 3,000 ל"כ למטלונת. הפיצוי יופקד בקופה
10 ביהם"ש, תוך 45 ימים מהיום. פרטיה וכתוותה של המטלונת יומצאו בנפרד לזכירות בים"ש על
11 ידי ב"כ המשימה.
12
- 13 ד. ניתן נגד הנאשם צו מבנן. הנאשם עומד במשך שנה וחצי מהיום תחת פיקוח שירות
14 המבחן. בתום תקופת הפיקוח יומצא זו"ח משלים.
15
- 16 מובהר לנאים כי עליו למלא במלואן את הוראות שירות המבחן ולהשתתף בכל תוכנית טיפולית
17 כפי שתותאמ לו על ידי שירות המבחן.
18
- 19 מזכירות בים"ש תשלח עותק פסק הדין לשירות המבחן.
20
- 21 זכות ערעור לנאים תוך 45 ימים מהיום.
22
- 23 ניתן והודיע בפורמי היום, י"ט שבט תש"ע, 03/02/2010, במעמד הנוכחים.
24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29

A

מרדי פلد, סגן נשיא